

GEEN SLUIS VOOR ZEEBRUGGE

(Vervolg van blz. 1)

ons terecht mogen afvragen hoeveel er netto in de gemeentekas komt. Met andere woorden: de stad draagt jaarlijks ettelijke miljoenen toe. Moeten we de vergelijking met de concessie visafslag nog verder doortrekken?

3. 15 man voor de sluis is te veel! Een sluis die dan nog geld zou opbrengen. Maar hoeveel man stadspersoneel staat er ten dienste van het Boudewijnpark, zonder dat het 1 fr opbrengt.

4. Er wordt een concessie toegestaan voor zestig jaar, dus tot in 2030 na Kristus, maar die belachelijke concessievergoeding is niet eens geïndexeerd... dat zal 600.000 fr nog betekenen in het jaar 2000?

BESLUIT

We begraven de sluis en we begraven de politiek. Eens ontmoeten we die toch, eens krijgen we de gelegenheid hen hun kortzichtigheid of hun achterbakse manoeuvres in het gelaat te slingeren.

Want als Van Maele niet onmiddellijk stappen aanwendt bij Openbare Werken, mogen we naar onze sluis fluiten en mag Brugge binnen afzienbare tijd naar de visserij fluiten.

(Vervolg van blz. 1)

VISQUOTERINGREGELINGEN VAN KRACHT IN NEDERLAND

Minister mr. A. van der Stee heeft besloten per 1 maart 1975 uitvoering te geven aan een aantal aanbevelingen van de Noordoost Atlantische Visserij Commissie betreffende de quotering van vis, t.w.:

NOORD OOST ATLANTISCHE VISSERIJ COMMISSIE

vissoort	gebied	max. quotum	geldig van/tot
kabeljauw	Noordzee	26.000 ton 1)	1-3-1975 - 31-12-1975
schelvis	Noordzee	14.000 ton 1)	1-3-1975 - 31-12-1975
Wijting	Noordzee	14.000 1)	1-3-1975 - 31-12-1975
haring	Keltische Zee	5.000 ton	1-4-1975 - 31- 3-1976
tong	Noordzee 2)	9.200 ton	1-3-1975 - 31-12-1975
tong	Engels Kanaal	—	1-3-1975 - 31-12-1975
tong	Kanaal van Bristol	—	1-3-1975 - 31-12-1975
tong	Ierse Zee	245 ton	1-3-1975 - 31-12-1975
schol	Noordzee 2)	47.000 ton	1-3-1975 - 31-12-1975
schol	Engels Kanaal	—	1-3-1975 - 31-12-1975
schol	Kanaal van Bristol	—	1-3-1975 - 31-12-1975
schol	Ierse Zee	20 ton	1-3-1975 - 31-12-1975
makreel 3)	Noordzee	—	—
makreel 3)	Skagerrak	2.500 ton 4)	1-3-1975 - 31-12-1975
makreel 3)	Kattegat	—	—

De genoemde quota zullen worden verminderd met de vangsten uit de periode 1-1-1975 - 28-2-1975.

- 1) Afwijking van 10 % toegestaan mits totaal van deze drie vissoorten de 54.000 ton niet overschrijdt.
- 2) Visserij op tong en schol in de 12 mijls-zone verboden voor vissersvaartuigen met tonnage groter dan 50 BRT en een vermogen groter dan 300 PK.
- 3) Niet voor menselijke consumptie.
- 4) 20 % bijvangst toegestaan bij visserij op andere vissoorten niet bestemd voor menselijke consumptie.

TOT BESLUIT VRAGEN WIJ DE BURGEMEESTER, GANS ZIJN KOLLEGE, EN GANS ZIJN GEMEENTERAAD — minstens de moed op te brengen om klaar en duidelijk aan het visserijbedrijf mede te delen waarom hij zelf eerst pro een sluis was en thans contra spreekt.

Op een vergadering in de vismijn heeft hij nauwelijks bedekt zijn voorganger P. Vandamme een veeg uit de pan gegeven en heeft hij onbeschoemd de gedachte geopperd dat het Ir Verschaeve's bedoeling kon zijn de visserij in Oostende te concentreren.

Laat hij nu even duidelijk en zonder politieke frases zijn mening komen verdedigen. We zullen dat in elk geval heel wat meer waarderen, dan wanneer we in slaap worden gewiegd met versterkte kaaimuren en ergerniswekkende jachthavens van mijnheer Traen, Simoen, Verschaeve, Defraigne.....

JEF DEROOSE

NOTA DER REDAKTIE :

Grote en schandelijke toestand en de Zeebrugse Visserij wordt ondertussen uitgezogen. We komen hierop terug en zeggen ondertussen: Is ook de Rederscentrale Oostkust in slaap gevallen?

DE ZEERECHT-KONFERENTIE TE GENEVE

Op het ogenblik dat deze regels verschijnen zijn de Belgische vertegenwoordigers van het ministerie van Buitenlandse Zaken en Landbouw nog te Geneve.

Vorig jaar gaf de Hollandse vertegenwoordiger, dhr. A. Thurmer, omtrent de besprekingen in Caracas, een prachtige uiteenzetting omtrent deze belangrijke konferentie zowel in het Hollands tijdschrift „Visserijwereld” als in ons blad.

De betrekkingen tussen de Belgische staatsambtenaars en de Belgische visserijwereld, zijn echter niet van dien aard dat deze laatste omtrent dit alles snel ingelicht wordt, alhoewel deze konferentie een wereldbelang heeft.

Dhr. Thurmer schrijft over de gebeurtenissen te Geneve het volgende.

KOMT ER EEN NIEUW ZEERECHT

Maandag, 17 maart heeft de heer Shirley Amerasinghe van Sri Lanka en voorzitter van de Conferentie de vervolgzitting van de IIIe Zeerechtconferentie voor geopend verklaard.

Na inachtneming van een minuut stilte voor meditatie en gebed zijn de 3000 afgevaardigden uit 150 landen aan het werk gegaan.

Wat wil zeggen: zij hebben zich opgesplitst in 3 grote Commissies, die opnieuw gaan bekijken of de lijvige boekdelen met gecomprimeerde voorstellen, die in Caracas zijn klaargemaakt en die «main trends» worden genoemd, bouwstenen kunnen opleveren om tot compromissen te komen, die gestalte kunnen krijgen in wetsartikelen voor het nieuwe Zeerecht. De spanning is groot, want iedereen weet dat er nu iets moet gebeuren en wel in positieve zin. Zou dat niet het geval zijn, dan moet het spel goeddeels als verloren worden beschouwd en dat zou voor de wereld bijzonder nare gevolgen kunnen hebben. Verwacht moet immers worden dat bij het uitblijven van resultaten, de Staten het recht in eigen hand zullen gaan nemen en dat betekent: de chaos. Eén wereld of geen. Er is geen alternatief.

TALRIJKE ONDERWERPEN

Maar laat ons eerst nog even in het geheugen terugroepen om welke belangrijke zaken het gaat. We moeten een keus maken, want alle onderwerpen noemen, laat staan onderkennen op hun samenhang en belangrijkheid is een ondoenlijke zaak.

Bepalen we ons dan tot de werkzaamheden van Commissie II, die overigens door velen wordt gezien als de meest belangrijke Commissie. De afgevaardigden in Commissie II moeten het eens trachten te worden over voorstellen, die op tafel liggen met betrekking tot de Territoriale Zee, t.w. de aard en de kenmerken van deze zee en de vraag of historische wateren ja dan neen tot de territoriale zee behoren. Voorts de grensregeling, met name hoe de breedte van de territoriale zee moet worden vastgesteld, bijvoorbeeld: door middel van de laag-waterlijn of door middel van rechte basislijnen, alsmede onder welke omstandigheden de ene dan wel de andere methode de voorkeur verdient.

Dan het probleem van baaien, historische baaien en niet-historische baaien. Wat zijn dat voor wateren en moeten ze wel of niet tot het regime van de territoriale zee worden gerekend? Hoe staat het met permanente havenwerken die een integraal deel zijn het havensysteem vormen? Kunnen die als deel van de kust worden beschouwd en als zodanig worden benut voor 't bepalen van de uiterste grenzen van de territoriale zee?

Dan de merkwaardige situatie dat een natuurlijk gevormd stuk land buiten de kust bij hoogwater nog droog blijft. Mag de buitenste grens van dat droog blijvende stuk grond dan gebruikt worden als basislijn om de breedte van de territoriale zee uit te zetten?

Wat moet de breedte worden van de territoriale zee? Er zijn voorstellen, waarin een breedte van 12 zeemijlen wordt voorgestaan, maar er is ook een voorstel om de territoriale zee een breedte te geven van 200 zeemijlen. Ja, U leest het goed. Er staat: territoriale zee en niet «economische zone», waarvoor de voorstellen algemeen zijn afgestemd op 200 mijl, inclusief een breedte van de territoriale zee van 12 mijl.

Vervolgens de voorstellen, die er liggen aangaande de onschuldige doorvaart van de territoriale zee. Er wordt op dit stuk onderscheid gemaakt tussen gewone koopvaardij- en vissersschepen, schepen met bijzondere kenmerken, zoals tankers, die olie vervoeren of aardgas of andere ontvlambare explosieve en voor het milieu gevaarlijke stoffen. Om nog maar niet te spreken van tankers, die stoffen voor atoomwerktuigen vervoeren of met atoomkracht worden voortgestuwd. Tenslotte liggen er met betrekking tot de onschuldige doorvaart van de territoriale zee nog voorstellen, die betrekking hebben op regeringsschepen, andere dan oorlogsschepen. En uiteraard eveneens voorstellen aangaande de doorvaart van oorlogsschepen. Het hoofdstuk van de territoriale zee kan dan worden afgesloten — hoewel ik in mijn opsomming niet uitputtend ben geweest — met de voorstellen over de vrijheid van navigatie en het overvliegen van de territoriale zee.

ANDERE VRAAGSTUKKEN

In het hiernavolgende bepaal ik mij nu verder tot het noemen van de onderwerpen en niet meer de

(Vervolg blz. 3)

details, behalve dan bij de visserij. Anders vrees ik dat de animo tot verder lezen zo'n beetje is.

Er zijn dan nog de vraagstukken omtrent :

- de aanpalende zone;
- de zeestraten, die gebruikt worden voor internationale navigatie;
- het continentale plat;
- de exclusieve economische zone buiten de Territoriale zee. Onder dit hoofdstuk vallen ook de visserijen, die opgesplitst worden in de volgende secties :

1. de Exclusieve Visserij-zone

- a) algemeen;
- b) plichten van staten;
- c) samenwerking met internationale organisaties;
- d) toegang van vreemde schepen;
- e) rechten, gebaseerd op traditionele visserij of de economische afhankelijkheid.

2. Preferentiële Rechten van Kuststaten.

- a) toewijzing van marine-rijksdommen aan de Kuststaat;
- b) toegang van vreemde schepen;
- c) overgangperiode.

3. Beheer en conservering.

- a) algemene verantwoordelijkheid van de Kuststaat;
- b) de beginselen, waarop conserveringsmethoden moeten zijn gebaseerd;
- c) anadrome vissoorten;
- d) catadrome vissoorten;
- e) tonijn- en dolfinachtigen;
- f) walvissen;
- g) geschillenbeslechting;

Gaan we weer verder met de hoofdstukken :

- de preferentiële rechten van de kuststaat of andere niet-exclusieve jurisdictie over de rijkdommen buiten de territoriale zee.
- de volle zee.

Onder dit hoofdstuk vallen weer tal van visserijartikelen, met name :

- a) het recht van staten om levende rijkdommen te exploiteren;
- b) de bijzondere belangen van de kuststaat;
- c) maatregelen voor de conservering van visstapels;
- d) tonijn en dolfinachtigen;
- e) levende rijkdommen in een gebied van de zee, dat gelegen is buiten de grenzen van de zones, waarin twee of meer staten soevereine rechten en jurisdictie hebben;
- f) aandacht voor de speciale noden van ontwikkelingslanden en voor die van de zee afgesloten landen;
- g) geschillenbeslechting;
- h) anadrome vissoorten;
- i) walvisachtigen.

Tenslotte de hoofdstukken :

- van de zee afgesloten staten,
- rechten van Staten zonder continentaal plat en van Staten met hele kleine continentale plats en van Staten met korte kustlijnen;
- archipels;
- ingesloten en half ingesloten zeeën;
- kunstmatige eilanden en installaties;
- regimes voor eilanden.

De grote opgave van de afgevaardigden zal zijn om bruggen te slaan tussen de «have's» en de «have-not's», waarbij het op zichzelf al een moeilijk probleem is, welke landen tot de rijke landen behoren en welke tot de arme landen. Hoe deze kwestie ook benaderd wordt; één ding is zeker dat niet zonder meer vast staat dat alle landen, die tot de derde wereld behoren per definitie arm zijn en landen, die tot de oude wereld behoren, zonder meer rijk kunnen worden genoemd, als het gaat over het ter beschikking hebben van le-

vende- en niet-levende rijkdommen.

DE ECONOMISCHE ZONES

De volle zee buiten de territoriale zee zal worden opgedeeld in economische zones, die zullen toeval- len aan de Kuststaten. Het ligt in de verwachting dat deze zones een breedte zullen krijgen van 200 zeemijlen en dat de regimes in deze zones zullen zijn gebaseerd op absolute exclusieve rechten dan wej op beperkte exclusieve rechten. Zoals de ontwikkeling zich nu laat overzien, mag worden aangenomen dt het accent zal vallen op zones met beperkte exclusieve rechten. Wat de visserij aangaat, zou dit betekenen dat de kuststaat voor zichzelf kan opeisen dat deel van de totaal toelaatbare vangst in de zone, welke hij met de schepen van zijn eigen onderdanen kan opvissen. De rest van de totale toelaatbare vangst zou dan door middel van een prioriteitsregeling aangegeven in de conventie, kunnen worden toegewezen aan derde landen. De Conferentie zou kunnen besluiten om onder derde landen te verstaan landen met traditionele rechten, ontwikkelingslanden, maar ook van de zee afgesloten staten en geografisch benadeelde staten. Laatstgenoemde staten vormen thans een club van 43 landen, waartoe ook Nederland, België, Duitsland en Luxemburg behoren.

De overschotten waar het om gaat kunnen klein, redelijk groot of groot zijn. Van een land als Canada bijvoorbeeld wordt voor waar verteld dat het met een zone van 20 mijl rondom zijn gebied slechts 30 t.h. van de totale toelaatbare vangst met eigen onderdanen zou kunnen opvissen. En zo zijn er bepaald nog meer landen te noemen.

Er zullen in sommige zeeën en in oceanen gebieden overblijven, die tot niemand behoren. Men kan het ook omdraaien en stellen dat die gebieden internationaal zijn en aan allen behoren. Dat laatste is ook het geval zijn. De levende rijkdommen en de niet-levende rijkdommen in deze wateren zullen beschouwd worden als het gemeenschappelijk erfdeel der mensheid. De betrokken gebieden zullen worden gesteld onder bestuurs- en beheerslichamen, die regionaal kunnen worden gevormd. Er worden rechtsregimes voorbereid, die ten doel hebben een verantwoord gebruik van de minerale- en levende rijkdommen ten bate van het algemeen. Ik meen met nadruk te moeten stellen — om alle misverstand te voorkomen — dat al het voorgaande pas waar wordt als een Zeerechtcnventie tot stand komt. In de aanhef heb ik erop gewezen wat er gebeurt als er geen verdrag wordt bereikt.

DE ROL VAN DE EEG

Wat kan de rol nu zijn, welke de lid-staten van de EEG in dit grote gebeuren kunnen spelen en wat is en kan de positie van de lidstaten worden? Over dit laatste valt in dit stadium uit de aard helemaal nog niets te zeggen. Wel kan worden aangegeven wat ten aanzien van dit alles wordt over- legd en voorbereid.

Men zal zich nog herinneren, dat de lidstaten met uitzondering van Groot-Brittannië, in Caracas een serie voorstellen op tafel hebben gebracht, waarin t.b.v. de Kuststaat de economische zone werd aan- vaard, met dien verstande dat in

plaats van exclusieve rechten, uit te oefenen door de Kuststaat, een stelsel van preferentiële rechten uit te oefenen door de Kuststaat, een stelsel van preferentiële rechten werd geclaimd, waarbij de internationale organisaties een grote rol speelde. Deze voorstellen zijn in Caracas slecht gevallen. Algemeen was men van oordeel dat het voorstaan van preferentiële rechten uit de tijd was. «Volkomen overleefd» zei IJsland. «Dat zij rusten in vrede».

DE 12 MIJLS- ZONE EN DE BELGISCHE ADMINISTRATIE WAAR BLIJFT DE REDERS-CENTRALE ?

Waar in Nederland de Minister van Landbouw de vis- quoterings van kracht heeft gemaakt vanaf 1 maart en met terugwerkende kracht vanaf 1 januari, is daar in België nog niets van in huis gekomen. Hetzelfde geldt voor de vis- serij op tong en schol in de 12 mijlszone die er vanaf he- den verboden is voor vissers- vaartuigen met tonnage gro- ter dan 50 Br. Ton en een vermogen groter dan 300 PK. In België nog niets van dit alles. De administratie heeft waarschijnlijk na 8 maanden na de beslissing in Duitsland nog geen tijd gevonden om een beslissing van enkele re- gels bij Kon. Besluit goed te keuren. Het gevolg hiervan is dat schepen van 100 à 1200 PK zelfs tot binnen de 3 Mijlszone alles langs onze kust in enkele weken tijd leevagen en onze kustvisserij ook van de armoede zal delen, nu een zeer slechte winter haar veel dagen aan de kaai houdt.

Anderzijds is het een feit dat van uit de Rederscentrale niet de minste aktie uitgaat van een sekretariaat dat be- neden alles is en er alleen goed voor is een briefje te schrijven of vergaderingen van de Euro paritaire kom- missie als toeschouwer bij te wonen.

Daarenboven is er niet de minste samenwerking tussen de administratie en de be- drijfsmiddelen en bepaalt alles zich bij individuele tussen- kosten.

We kunnen de administratie van Landbouw en vooral zijn den die, alles laat liggen, alles juridische dienst niet bijtre- laat begaan en ondertussen het bedrijf aan zijn lot over- laat en voor enorme finan- ciële problemen stelt. Waar zijn de verlichte gees- ten, die deze administratie op deze onaanvaardbare traag- heden durft wijzen. Betekent dat de hereniging en de redding van ons bedrijf ?

P. VANDENBERGHE

CONCESSIE

In het onderling overleg, dat sindsdien in Brussel is voortgezet, is wel duidelijk geworden in de wereld behouden en zichzelf een onderhandelingspositie kunnen schep- pen, dat dan zal moeten worden afgezien van de preferentiële re- chten en zij moeten worden gewicht naar de economische zone met be- perkte rechten, waarbij het niet totaal uitgesloten moet worden ge- acht dat dit laatste nog kan veran- deren in volledig exclusieve re- chten. Tot goed begrip diene dat geen van de lid-staten en ook de Com- missie van de EEG niet, deze om- mezwaai met vreugde hebben be- groet. Het tegendeel is zelfs het geval. Duitsland aarzelt nog t.a.v. het ja-woord en België is nog in het stadium dat het gewoon tegen is. Welke overwegingen zijn dan voor de Commissie van de EEG en voor 7 lidstaten behalve de boven- genoemde mede beslissend geweest?

In de eerste plaats dat de Ge- meenschap zich in het geval van de exclusieve economische zone kan opstellen als de exponent van 8 kuststaten, die voorzover mogelijk een zone van 20 mijl hebben inge- steld en die met elkaar een een- heid vormen op grond van het Ver- drag van Rome, welke als zodanig door derde landen moet worden erkend. Deze ontwikkeling zou in- houden vrije toegang tot elkaars visgronden en de mogelijkheid dat Brussel alle totaal toelaatbare vangsten in de wateren van de ge- meenschap poolt. Vrees dat derde landen aanspraak zouden kunnen maken op een «restante...» visserij hoeft niet aanwezig te zijn, om- dat de capaciteit van de lid-staten ruim voldoende is om zelf de toe- gestane toelaatbare vangsten op te vissen binnen de Gemeenschapswa- teren, zelfs al worden daar de 750.000 ton vis bijgesteld, die der- de landen jaarlijks in de Gemeen- schapswateren vangen. Daar staat tegenover dat er ook een verlies- cijfer te melden is van 1 miljoen ton, te weten de vis, die het Ve- renigd Koninkrijk, Duitsland, Bel- gië en Frankrijk als regel per jaar onder de kusten van derde landen wegvangen. Daar staat te- genover dat de Gemeenschap nu voor deze landen kan onderhande- len en over meer en betere wapens beschikt dan elk der genoemde lid- staten afzonderlijk als zij zouden komen te staan tegenover landen als Noorwegen, IJsland, Groenland Canada en de Verenigde Staten op het moment dat deze landen zijn overgegaan tot het instellen van een exclusieve zone van 200 mijl.

Volledigheidshalve zij vermeld dat de Gemeenschap in de nieuwe situatie er niet onder uit zal kun- nen om een handreiking te doen aan van de zee afgesloten staten en aan geografisch benadeelde sta- ten.

VOORWAARDE : EIGEN VISSERIJREGIME

Voordat nu de gedachte post vat dat de Gemeenschap voor een goed deel het lek boven water heeft, moet men wel bedenken dat nog aan één voorwaarde moet worden voldaan, met name in het wereld- wijde verdrag van het Zeerecht zal een clause moeten worden opgenomen, waarin aan de EEG wordt toegestaan om intern een eigen regime t.v. de visserij te kunnen toepassen. Zou deze clau- sule niet in het Zeerechtverdrag staan, omdat daar niet aan gedacht zou zijn of zij zou zijn verwor-

pen, dan kan de EEG, noch de lidstaten onmogelijk het betreffende hoofdstuk in het Zeerechtverdrag tekenen, omdat dat zou indruisen tegen het Verdrag van Rome en tegen «Verordening no 2140/70 van de Raad van 20 oktober 1970», waarin regelen zijn gesteld, houdende dat de lidstaten vrije toegang hebben tot elkaars wateren en tot elkaars visgronden. Nu is die clausule niet vergeten en wordt ze niet vergeten. Reeds in de voorstellen, die in Caracas zijn ingediend, was op verzoek van de leider der Nederlandse delegatie, prof. W. Riphagen, en artikel ingebouwd, op grond waarvan douane-unies t.a.v. de visserij hun eigen rechtregels zouden kunnen blijven toepassen. Een dergelijke clausule moet er nu weer komen. En om een optimale kans te hebben dat deze clausule ook zal worden aanvaard, zal op verzoek van prof. Riphagen een clausule worden geformuleerd in meer algemene termen, die verkoopbaar is aan de andere 14 delegaties, en in het bijzonder aan de douane-unies, die over de hele wereld verspreid zijn en waarvan de vertegenwoordigers, althans van de leden, ter Conferentie aanwezig kunnen zijn.

Laatstgenoemd besluit werd genomen door de delegatieleiders op de eerste vergadering, die in Genève in het kader van de EEG werd gehouden. Bovendien bleek op die vergadering een grote mate van overeenstemming t.a.v. een aantal principes, die als uitgangspunt moeten dienen voor het beleid van de lidstaten met betrekking tot de visserij in de Conferentie.

Tot daar de heer Thurmer in deze voor ons allen zeer belangrijke aangelegenheid.

Wij hopen onze lezers volgende week bij de terugkeer van onze ambtenaren hierover meer te kunnen meedelen en komen dus stellig op de besluiten (zo er genomen worden) van Genève terug.

— P.V.

DIEFSTALLEN IN DE VISMIJN

Al is het dan al enige tijd geleden dat er nog diefstallen vermeld werden in de krant, het is daarom nog niet zo dat er niet meer gestolen wordt. Verleden week zelfs weer erg veel. Vis die pas verkocht werd en waarvan de koper nog niet de tijd had om ze op te halen en weg te voeren, verdween met bennen tegelijk. Drie manden rog van de een, een koop tarbot (aan meer dan 200 fr het kg) van de ander, een ben platvis van een derde koper, enz. Hoe dat dogelijk is mag Joost weten in elk geval, zij die ze meepikten hebben zich niet kenbaar gemaakt nadat door de marktleding gevraagd werd of dikwijls niets per vergissing weggenomen was. Men gelooft daar nog in Sinterklaas. In elk geval is het zo dat een even scherpe controle na de verkoop als ervoor misschien baat zou bijbrengen. Ook het weren van al diegenen die er niet nodig zijn zou al een eerste stap kunnen betekenen. Het Paasverof heeft alleszins veel toeristen in de mijn gebracht. Die kunnen er echter even goed na de verkoop toegelaten worden of anders alleen onder geleide. Het zijn wel die toeristen niet welke met bennen vis verdwijnen, ze maken toezicht echter moeilijker. Bovendien zorgen ze voor een portie lawaai meer en dit is er al meer dan genoeg.

AANVOER EN OPBRENGST OPNIEUW GEDAALD TE OOSTENDE OOK IN MAART GEEN VERBETERING

Wie gedacht had dat tijdens de maand maart een verbetering zou intreden voor de Oostendse visserij, had het mis voor. Inderdaad, de prijzen zijn voor de veel gebrachte soorten als kabeljauw, gul en schelvis weinig interessant geweest zodanig dat veel schepen lagere resultaten boekten dan normaal. Het is nu immers de beste periode van het jaar voor de middenslagvisserij. Ronde vis zou er moeten bij de vleet zijn, dat is niet het geval en bovendien krijgt wat gebracht wordt, erg matige prijzen. Voor schaarse soorten als rog, tarbot, griet, steenschol en de laatste weken ook heek, worden wel hoge prijzen betaald.

De aanvoer daalde in maart van 2.292.525 kg. naar 1.851.903 kg. hetzij met 440.622 kg. Dat is een hoeveelheid die kan tellen. In vergelijking met maart 1973 zelfs een vermindering met 500.000 kg. De visserij gaat dus wel degelijk met reuzeschreden achteruit. Waar voorgaande jaren dit tekort nog werd goedgehaakt door hogere prijzen schijnt zulks dit jaar niet het geval te zullen zijn. In elk geval dan niet in maart waar de prijs amper het peil bereikte van verleden jaar : 25 fr.

Aangezien de prijs slecht, het peil van verleden jaar bereikte is de totale opbrengst aanzienlijk gedaald : 10.602.319 fr. minder. In plaats van 58 milj. 40.235 fr. slechts 47 milj. 437.916 fr.

De aanvoer werd voornamelijk gebracht van het Kanaal en van IJsland. Redelijk ruime vangsten van IJsland waardoor die schepen het, niettegenstaande de flauwe prijzen, nog behoorlijk deden.

De kanaalschepen deden het afwisselend goed en minder goed waarbij de grootte van de vangst tong en die van de rariteiten bepalend waren. Tongen zijn inderdaad redelijk duur geweest met toch af en toe wel scherpe dalingen en stijgingen. Voor tarbot werd een onverwacht hoge prijs betaald : tot bij de 290 fr.

Vreemde vis hebben we bijna niet gezien, er werd slechts voor 16.270 fr. verkocht tegen 1.870.649 fr. verleden jaar. Geen enkele IJslander dus dit keer, al is het er wel een paar keer dicht bij geweest.

De opbrengst van de deelvis op naam is ook met 2/3 teruggevallen van 324.300 fr. op 123.605 fr. Er was wel meer geschatte vis, daartegenover staat dat er helemaal geen vis van de kustvissers in de vismijn werd verkocht. Die 286.075 fr. vis zijn dus wel een onwaarschijnlijk laag bedrag voor al die schepen samen.

STEEDS VERDER

ACHTERUIT

Na drie maanden ziet het er bepaald bedenkelijk uit, dit voor hen die het nog niet wisten. De opbrengst is met bijna 31 miljoen teruggelopen en de aanvoer verminderde met 866 ton. Op een kleine aanvoer als de onze is dat een cijfer dat zou moeten doen nadenken.

Toch lijkt er de laatste tijd weinig belangstelling te bestaan voor volksoorten als kabeljauw en schelvis. Waarschijnlijk zullen die dan te veel aangevoerd worden in het buitenland. Anders is het nauwelijks mogelijk dat in maart amper 25 fr. het kg. bekomen werd voor die soorten. Men heeft toch steeds beweerd dat er een groter visverbruik was, dus zal het wel buitenlandse vis zijn die men verbruikt. De prijzen worden immers al lang niet meer in de Oostendse

vismijn bepaald (als dat dan al ooit zo geweest is). Het moet dus stormen zodat er in het buitenland bijna geen vis gebracht wordt, wil men hier renderende prijzen halen. Dit dan steeds voor de meest gebrachte soorten als kabeljauw, gul en schelvis.

Al met al kregen we na 3 maanden in 1974 juist geteld 5.367.816 kg. vis voor 138.056.777 fr. De gemiddelde prijs zakte ten overstaan van 1974 van 27 fr. naar 25,70 fr. Geen reden tot juichen dus.

Weinig en dure garnaal in maart te Oostende

Klenere aanvoer bracht

meer op na 3 maanden

De kustvisserij moet in maart niet hoog van de toren blazen. De vangsten van de garnaalvissers zijn zeer klein geweest en van de vissers hebben we helemaal niets gezien. Tenzij wat geschatte vis, hoofdzakelijk bot, platjes en schar. Sommigen slaagden erin ook wat tong te laten schatten. Werd vroeger de garnaal verkocht aan de trap dan wordt er nu al vis van de kustvissers aan de man gebracht.

De garnaal is erg schaars geweest, in totaal maar 14.803 kg. wat toch weer 10.075 kg. minder is dan verleden jaar in de derde maand. De gemiddelde vangst per schip is gedaald van 94 naar 62 kg. iets wat wel gedeeltelijk goedgehaakt werd door de hoge prijzen. Gemiddeld werd immers 89,10 fr. bereikt tegen 61,9 fr. verleden jaar. Verschillende dagen werd voor garnaal meer dan 100 fr. het kg. betaald, de topprijzen noteerden we op de laatste dag van de maand : 172 fr. De 237 vangsten (37 minder dan in 1974) brachten 1.319.136 fr. op wat toch nog 222.1999 fr. minder is dan verleden jaar.

Een minder geslaagde maand dus voor de garnaalvissers.

IJslander te Oostende

De S.170 Dagny komende van IJsland markte heden woensdag te Oostende met een vangst van 103.546 kg vis van uitstekende kwaliteit. Hij besomde hiervoor 1.843.729 fr.

Werden verkocht : 45.000 kg klipvis (rode bonen) 21.000 kg koolvis; 21.800 kabeljauw en 1.800 kg schelvis en totten; 5.000 kg varia, hetzij 2.076 bennen.

Naar we vernemen waren er opnieuw sommige reders tegen deze verkoop en was een telex gezonden om de verkoop van de vangst van dit schip te vermijden.

Groter dwaasheid kan niet begaan worden.

Dat dit alles ingegeven is uit zuiver eigenbelang, betekent, wanneer dit zo voortgaat, de volledige ondergang van de Oostendse markt.

De Openbare Overheid heeft de plicht er voor te zorgen dat er werkgelegenheid is, dat er meer vis op de markt komt, zodat de

handel kan werken.

Het gaat niet op in te gaan op het verzoek van enkele mensen die niet beseffen welke schade hun onbezonnen grillen berokkenen.

Anderzijds vergeet men dat ons akkoord met IJsland in november moet vernieuwd worden.

Wat zal men dan zeggen, zo ook onze vaartuigen uit IJsland verbannen blijven?

Wij menen dat de schepen van de vissershaven er is om werk te verschaffen, om de handel terug op gang te brengen, enz..... Een vergelijking maken van de prijzen van die vis en 't aangevoerde gewicht, zullen uitwijzen dat hier geen schade berokkend wordt.

Maandag vergaderde op het stadhuis een beperkte commissie. De ganse vishandel was er afwezig om hun advies te geven en men is het niet te verwonderen dat adviezen gegeven worden in strijd met de belangen van ALLE reders, vishandelaars en zij die er in werken.